

# UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 35/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	3		
1. <b>CZĘŚĆ WSTĘPNA</b>			
1.1. <b>Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</b>			
Sąd Okręgowy w P.z (...) r. (...)			
1.2. <b>Podmiot wnoszący apelację</b>			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			

# inny			
<b>1.3. Granice zaskarżenia</b>			
<b>1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</b>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<b>1.1.2. Podniesione zarzuty</b>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
<b>1.4. Wnioski</b>				
#	uchylenie	#	zmiana	

2. <b>Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy</b>				
1.5. <b>Ustalenie faktów</b>				
1.1.3. <b>Fakty uznane za udowodnione</b>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. <b>Fakty uznane za nieudowodnione</b>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. <b>Ocena dowodów</b>				
1.1.5. <b>Dowody będące podstawą ustalenia faktów</b>				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>1.1.6. <b>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</b></p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p><b>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</b></p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p><b>APELACJA obrońcy osk. R. M. (1)</b>   obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. 2005 nr 179 poz. 1485 ze zm.) dalej u.p.n. poprzez dokonanie błędnej subsumpcji i przyjęcie, iż przedmiotem popełnionego przez oskarżonego R.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>M. (1) czynu była znaczna ilość środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włóknistej, podczas gdy biorąc pod uwagę wagę netto posiadanych przez oskarżonego środków odurzających w ilości(...) grama jedyną kwalifikacją czynu jaka winna być rozważana w niniejszej sprawie jest typ podstawowy zarzucanego oskarżonemu przestępstwa;</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Sąd I instancji prawidłowo, w sposób szeroki i wnikliwy wyjaśnił dlaczego przyjął, że w przedmiotowej sprawie, że narkotyki należące [będące w posiadaniu] oskarżonego uznał, że wypełniają znamię znacznej ilości, o której mowa w art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, odwołując się do stanowiska doktryny</p>				

oraz orzecznictwa. Zarzut ma charakter polemiczny, a przedstawienie własnej koncepcji nie niweluje prawidłowego stanowiska sądu I instancji. Niewątpliwie znaczna ilość środka odurzającego w rozumieniu przepisów ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oznacza ilość ponadprzeciętną odnośnie masy tego środka, rodzaju i przeznaczenia. W orzecznictwie spotyka się również stanowisko, że Ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, która mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych, jest "znaczną ilością" [wyrok SA w Warszawie z 25.04.2018 r., II AKa 73/18, LEX nr 2490962.]. Przy czym, linia orzecznicza, w myśl której dopiero środki mogące odurzyć kilka lub kilkanaście tysięcy osób wyczerpują znamię znacznej ilości, jest odosobniona,

<p>pozostaje w sprzeczności z linią orzeczniczą tak sądów powszechnych, jak i Sądu Najwyższego, a zatem wcześniejszy pogląd należy uznać za dominujący i trafny. Nie ulega przy tym wątpliwości, że ilość z przypisanego czynu była w stanie odurzyć kilkadziesiąt osób.</p>				
<p>Wniosek</p>				
<p>Zmiana poprzez przyjęcie odpowiedzialności oskarżonego z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i w konsekwencji orzeczenie z ten czyn łagodniejszej kary.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Zarzut niesłuszny.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>obraza przepisów postępowania, mających wpływ na jego treść, a mianowicie:  1. art. 7 k.p.k. polegające na dowolnej, sprzecznej</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		



ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego, wyrażające się na wybiórczym dopasowaniu dowodów, w szczególności zeznań pokrzywdzonej A. K. i świadka K. G. oraz wyjaśnień oskarżonego K. S. uwzględniając jedynie okoliczności przemawiające na niekorzyść oskarżonego R. M. (1), co przejawiało się w szczególności poprzez:

- niedanie wiary wyjaśnieniom oskarżonym R. M. (1), iż nie popełnił zarzucanego mu pierwszego czynu z art. 189 § 3 k.k. w zw. z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

- błędne i bezkrytyczne uznanie, iż oskarżony R. M. (2) w mieszkaniu D. G. (1) kopnął pokrzywdzoną w twarz; bił i ciągnął pokrzywdzoną po ziemi w trakcie zdarzenia poligonie, a także że w mieszkaniu oskarżonej M. S.

	przypalał pokrzywdzoną w łazience rozpylonym dezodorantem, komentując przy tym, że trzeba jej poderżnąć gardło;			
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Sąd poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, nie opierał się wyłącznie na zeznaniach pokrzywdzonej, które uznał za wiarygodne i wykazał prawidłowo taką ocenę. Zdyskredytowanie wyjaśnień oskarżonego odbyło się w ramach swobodnej oceny dowodów, w tym wyjaśnień oskarżonego R. M. (1), który nie przyznając się do zarzucanego mu czynu, zwłaszcza pomniejszając swoją rolę w zasadniczym zdarzeniu, w postaci pozbawienia wolności pokrzywdzonej ze szczególnym udręczeniem i spowodowanie u niej opisanych obrażeń ciała, nie zyskuje skutecznego prawa				

do przesądzenia, że do zdarzenia nie doszło, zwłaszcza w kontekście jego udziału.

Nie można zapominać, że poza zeznaniami pokrzywdzonej [w odpowiednim zakresie wiarygodnych dla sądu I instancji], dysponowano innymi dowodami osobowymi, które wskazywały, że do zdarzenia doszło i miało ono włośnie przebieg taki jaki zrelacjonowała pokrzywdzona w toku przesłuchania z udziałem biegłego psychologa, które złożyła

Nie można zapominać, że sam oskarżony R. M. (2) w części swoich wyjaśnień podał wiele szczegółów, które korelowały z zeznaniami pokrzywdzonej, które sąd I instancji ocenił jako wiarygodne. Z tych wyjaśnień wynika, że poszukiwano pokrzywdzonej i miało to związek z chęcią wyjaśnienia kwestii związanych z jej relacjami z nim, z czego była, ujmując to eufemistycznie, niezadowolona

oskarżona M. S. [G.], która uważała się z partnerkę oskarżonego R. M. (1), a w zasadzie miało to służyć wymierzeniu kary pokrzywdzonej z te relacje, z których deklarował wycofanie się ten ostatni. W tej sytuacji pojawił się motyw podjęcia określonych działań, których mogła się obawiać pokrzywdzona, skoro nawet kierowano do niej korespondencję, na komunikatorze internetowym, wyrażającą chęć zrobienia jej krzywdy. Te obawy miały realny charakter bowiem wyrazem tego było jej ukrywanie się.

O agresywnym zachowaniu oskarżonych relacjonują P. M. [k. 58] i A. W. (1) [k. 68], którzy zgodnie wskazali, że pokrzywdzona była poszukiwana, a poszukujący byli agresywni, a J. I., która nawet mówiła o ataku paniki [k. 1228- rozprawa z(...) r.].

Nie można zapominać o relacjach K. G., który

za pomocnictwo w uprowadzeniu został skazany na mocy wyroku Sądu Rejonowego w P. (1)z (...) r. (...), który potwierdził, że poszukiwano pokrzywdzonej, którą znaleziono w mieszkaniu i zastosowano wobec niej siłę fizyczną przez oskarżoną M. S., oskarżonego R. M. (1) i oskarżonego K. S., kiedy wywlekano ją z mieszkania.

D. G. (1) w toku przesłuchania (...) r. [k. 204] wskazała, że pokrzywdzoną poszukiwały trzy osoby i (...) r. rozpoznał wszystkich oskarżonych [k. 1228].

Apelujący zupełnie zapomina o relacjach oskarżonego K. S., który w sposób bardzo szczegółowo sąd I instancji nie tylko przytoczył, co pozwoliło samoistnie poczynić ustalenia faktyczne, w tym rolę poszczególnych osób, zwłaszcza oskarżonych, ale poddano ten materiał dowodowy odpowiedniej i właściwej analizie,

ocenie, wyciągając adekwatne wnioski.

W konfrontacji z tym materiałem dowodowym, stanowisko oskarżonego R. M. (1) właściwie oceniono jako niewiarygodne we właściwym zakresie.

Także sąd I instancji prawidłowo ocenił relacje samej pokrzywdzonej, relatywizując ich wiarygodność, zwłaszcza eksponując jej zeznania, które złożyła ona przy udziale biegłego psychologa, który następnie w swojej opinii, rzeczowo, kompetentnie i wnikliwie przedstawił oraz wykazał, dlaczego właśnie ta relacja ma cechy relacji wiarygodnej psychologicznie.

Nie budzi zaskoczenia, że pokrzywdzona w toku swoich pierwszych zeznań, jak w czasie przekazu skierowanego do swoich bliskich, do których zwróciła się o pomoc tuż po zdarzeniach, którzy zostali przesłuchani w fazie

postępowania  
przygotowawczego,  
przekazała  
informacje, które w  
wielu szczegółach  
nie pokrywały się  
z tym co mówiła  
podczas  
przesłuchania z  
udziałem biegłego  
wspomnianej  
specjalności.  
Pokrzywdzona była  
pobita, odniosła  
uszczerbek na  
zdrowiu, z jej  
punktu widzenia z  
pewnością dotkliwy,  
wywołujący ból  
fizyczny oraz  
negatywne doznania  
psychiczne.  
Zaburzono jej  
elementarne i  
teoretycznie  
niezbywalne  
poczucie  
bezpieczeństwa, i  
oby to nie miało  
charakteru trwałego.  
Zachowano się  
wobec niej w  
sposób brutalny,  
stosując w stosunku  
niej różnorodną  
dotkliwą przemoc  
fizyczną, i to w  
stopniu  
nieadekwatnym do  
przyczyny  
motywującej  
zachowanie  
oskarżonych,  
zachowania godziły  
w jej poczucie  
godności, były  
wyrazem głębokiego  
upokorzenia, wręcz  
upodlenia [obcięto  
jej włosy, pluto

<p>na nią, rozebrano do naga, wrzucono do wody], co trwało kilka godzin, wystawiając na szwank jej równowagę psychiczną, zwłaszcza mając poczucie zagrożenia zdrowia a nawet życia.</p>				
<p>Wniosek</p>				
<p>O zmianę i uniewinnianie oskarżonego od zarzutu z art. 189§3 k.k. w zw. z art. 158§1 k.k. w zw. art. 11§2 k.k.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Z uwagi na niezasadność zarzutu.</p>				
<p>3.3.</p>	<p>Naruszenie art. 170 § 1 pkt 2 k.p.k. polegające na oddaleniu wniosku oskarżonego R. M. (1) o ustalenie danych funkcjonariuszy policji konwojujących oskarżonego K. S. i ich przesłuchanie następnie w charakterze</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		



	<p>świadców, podczas gdy okoliczności, które miałyby zostać udowodnione przy pomocy tych dowodów miałyby istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy albowiem oskarżony K. S. zrelacjonował konwojującym go funkcjonariuszom policji z Oddziału Zewnętrznego w Z. Zakładu Karnego w C. do Aresztu Śledczego w P. przebieg zdarzenia z dnia (...)na (...) r. w sposób odmienny od wskazanego przez niego w toku postępowania przygotowawczego i sądowego, w tym w szczególności roli i zachowań poszczególnych oskarżonych w trakcie tego zdarzenia;</p>			
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zupełnie niezrozumiały zarzut, którego hipotetyczne uwzględnienie prowadziłoby do konieczności przesłuchania policjantów, którzy konwojowali</p>				

<p>oskarżonego K. S., a więc do zastąpienia relacji procesowych tego oskarżonego ich relacjami. Nawet gdyby przyjąć teoretycznie, że ci konwojujący funkcjonariusze przekazaliby informacje odmienne od tych, które uzyskano procesowo do wspomnianego oskarżonego, nie tworzyłoby z „automatu” sytuacji, która implikowałaby konieczność zdyskredytowania wyjaśnień konwojowanego. Nie można zapominać, że ustalenia faktyczne sąd I instancji poczynił nie tylko w oparciu o wyjaśnienia K. S., a więc jego ewentualny pozaprocesowy przekaz, stojący w sprzeczności z jego wyjaśnieniami, nie tworzył przełomowej nowej jakości dowodowej.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę i uniewinnianie oskarżonego od zarzutu z art. 189§3 k.k. w zw. z art. 158§1</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

k.k. w zw. art. 11§2 k.k.				
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Z uwagi na niezasadność zarzutu.				
3.4.	art. 391 § 1 k.p.k. w zw. z art. 394 § 2 a contrario k.p.k. w zw. z art. 405 § 2 i 3 k.p.k. oraz 170 § 1 pkt 4 k.p.k. polegające na uznaniu za ujawnione zaliczając w poczet dowodów bez odczytywania protokoły przesłuchania świadców A. K., K. G. i A. W. (1) uznając, że bezpośrednio przeprowadzenie tych dowodów przed Sądem nie jest możliwe i tym samym oddalając wniosek o przesłuchanie bezpośrednio tych świadców przed Sądem, ponieważ dowodów tych nie da się w ten sposób przeprowadzić, podczas gdy decyzja Sądu I instancji w tej kwestii była co najmniej przedwczesna albowiem pokrzywdzona A.	# zasadny  # częściowo zasadny  # niezasadny		

	<p>K. stawiała się na rozprawie w dniu (...) r. na pierwszy zaplanowanym terminie jej przesłuchania w charakterze świadka, jak również babcia pokrzywdzonej E. K. na rozprawie w dniu (...) r. potwierdziła, iż pokrzywdzona wie o terminie rozprawy wyznaczonym na dzień (...) r. i ma zamiar się na nim stawić;</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Odnośnie braku bezpośredniego przesłuchania przed sądem: A. K. [pokrzywdzonej], K. G. i A. W. (1) jest niezasadny.</p> <p>W toku procesu żadna ze stron oraz osób je reprezentujące, nie postulowała konieczności przesłuchania przed sądem I instancji K. G. i A. W. (2), wręcz zaakceptowano metodykę pracy sądu meriti, który powziął decyzję o odczytanie relacji tych osób. W konsekwencji</p>				

dopatrywanie się  
teraz w tym  
zaniechaniu błędu  
procesowego jest  
sztucznym  
zabiegiem, mającym  
wytworzyć  
niezasadnie  
wrażenie  
niewłaściwej pracy  
sądu I instancji,  
mającej przełożenie  
na ocenę dowodów,  
która  
determinowała  
poczynione  
ustalenia faktyczne.  
Niemniej, nie można  
zapominać, że K.  
G. oraz A. W.  
(2) nie uczestniczyli  
w całości zdarzeń,  
ich wiedza jest w  
praktyce  
fragmentaryczna,  
ale co najważniejsze  
to co oni przekazali  
w protokołach  
zaliczonych w poczet  
dowodów, wiemy  
z innych źródeł.  
Odnosnie tego  
pierwszego są to  
wiarygodne w  
odpowiednim  
zakresie relacje  
pokrzywdzonej,  
oskarżonych, D. G.  
(1), J. I., a co  
drugiego świadka P.  
M..

Natomiast  
rzeczywiście dążenie  
do przesłuchania  
pokrzywdzonej  
przed sądem miało  
swoją specyfikę  
albowiem na jedną  
z rozpraw stawiała

się, ale do jej przesłuchania nie doszło, a kolejną nie stawiała się i siłą rzeczy nie doszło do jej bezpośredniego przesłuchania. Przy czym na pierwszą rozprawę nie stawiał się biegły co było konieczne, co nie wymaga wyjaśnień, a na drugą nie stawiała się, ale kwestia jej nieobecności i przyczyny tego mają wtórny, wręcz nieistotny charakter. Do takiej konstatacji prowadzi analiza zeznań biegłego psychologa, które złożył on na rozprawie (...) r. [k. 1345- 1352], w których wykazała w sposób przekonywujący, że bezpośrednie przesłuchanie pokrzywdzonej przed sądem I instancji, nie byłoby korzystną czynności z punktu widzenia jej stanu zdrowia psychicznego, zwłaszcza w kontekście jej negatywnych doznań psychicznych, co jest zrozumiałe mając na względzie odtworzony przez sąd I instancji przebieg zdarzeń, który wskazuje, że oskarżeni zachowali

się wobec niej w sposób brutalny pod względem fizycznym, ale także psychicznym. Zgodnie z art. 2§1 pkt 3 k.p.k. jednym z celów postępowania karnego jest to aby „zostały uwzględnione prawnie chronione interesy pokrzywdzonego przy jednoczesnym poszanowaniu jego godności”. W tej formule zawiera się konieczność przeprowadzenia postępowania karnego, w tym oczywiście procesu, aby nie doszło do powtórnej wikymizacji. Pokrzywdzona „dzięki” oskarżonym doznała uszczerbku fizycznego ale także negatywnych przeżyć psychicznych, a w kontekście tego co przekazała biegła psycholog na rozprawie (...) r. [k., (...) - (...)], nie ma żadnego uzasadnienia, w imię poszanowania godności ofiary i dbałości o jej zdrowie psychiczne, aby ponownie konfrontowała się z oskarżonymi [choć można byłoby ją przesłuchać w czasie ich nieobecności,

<p>na co pozwala art. 390§2 k.p.k.], ale zwłaszcza aby znowu musiała ona relacjonować lub odnosić się do tego, jak ją z maltretowano i upokorzono.</p> <p>Wymiar sprawiedliwości musi równoważyć z jednej strony prawo do obrony oskarżonych, dążenie do osiągnięcia prawdy materialnej oraz dbałość o poszanowanie godności pokrzywdzonego. Te kwestie zostały w pełnym zakresie osiągnięte, przy zachowaniu adekwatnej równowagi. Oskarżenia uczestniczyli w czynnościach procesowych, były one przeprowadzone w sposób wnikliwy i sprawny, a ustalenia faktyczne zostały poczynione wszechstronnie i wieloźródłowo.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę i uniewinnianie oskarżonego od zarzutu z art. 189§3 k.k. w zw. z art. 158§1</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		



k.k. w zw. art. 11§2 k.k.				
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Z uwagi na niezasadność zarzutu.				
3.5.	<p>art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z § 1-3 i § § 4 ust. 3, § 17 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 5, § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2019, poz. 18)</p> <p>poprzez zasądzenie od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Poznaniu na rzecz adwokata M. K. kwoty (...) zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu R. M. (2) z urzędu w postępowaniu przygotowawczym i sądowym, podczas gdy obrońca oskarżonego na</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

koniec mowy  
końcowej zarówno  
zaznaczył, iż na tym  
etapie postępowania  
sądowego nie składa  
wniosku o zwrot  
kosztów  
nieopłaconej  
pomocy prawnej  
udzielonej  
oskarżonemu z  
urzędu albowiem w  
ramach rozliczenia  
faktycznie  
poniesionych  
kosztów przez  
obrońcę w niniejszej  
sprawie ma zamiar  
także rozliczyć  
poniesione  
niezbędne i  
udokumentowane  
wydatki związane  
z ustanowieniem  
pełnomocnika  
substytucyjnego;  
nadaniem  
korespondencji do  
oskarżonego i Sądu  
Okręgowego w P.;  
z dojazdem do  
Oddziału  
Zewnętrzny w Z.  
Zakładu Karnego  
w C. i Sądu  
Okręgowego w P., a  
także parkowaniem  
pojazdu osobowego  
w dniu rozprawy pod  
Sądem Okręgowym  
w P., jak również w  
związku z tym nie  
złożył oświadczenia,  
o którym mowa  
w § 3 w/w  
rozporządzenia.

Zwięźle o powodach  
uznania zarzutu za

zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Zarzut częściowo zasadny, choć trzeba przyznać, że jego uwzględnienie przez sąd II instancji, był efektem pragmatyzmu, aby nie przysparzać dodatkowej pracy sądowi I instancji.				
Wniosek				
O zmianę i zasadzenie wydatków	# zasadny  # częściowo zasadny  # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Z uwagi na wykazane wydatki poniesione w toku postępowania sądowego przed sądem I instancji.				
3.6.	błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, który miał wpływ na jego treść polegający na przyjęciu, iż zgromadzony w sprawie materiał	# zasadny  # częściowo zasadny  # niezasadny		

	<p>dowodowy daje podstawy do przypisania oskarżonemu R. M. (2) zarzuczonego mu aktem oskarżenia czynu zabronionego z art. 189 § 3 k.k. w zw. z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., podczas gdy dogłębna analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wskazuje, iż oskarżony ostatecznie nie popełnił czynu zabronionego.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut o charakterze ogólnym i polemicznym, nie wykazano na czym miał polegać błąd w ustaleniach faktycznych, skoro nie ma błędu braku albo błędu dowolności. Analiza uzasadnienia zaskarżonego rozstrzygnięcia, które generalnie odpowiada wymogom formalnym i umożliwia pełną kontrolę odwoławczą, pozwala na stwierdzenie, że Sąd</p>				

Okręgowy dokonał prawidłowej oceny całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, która pozwoliła na poczynienie jednoznacznych ustaleń faktycznych, zapewniających pełną realizację zasady prawdy materialnej określonej w art. 2§2 k.p.k., podczas gdy obrona poza odmienną i niezasadną interpretacją zebranych dowodów oraz ich oceną, nie wykazała na jakiej podstawie Sąd Okręgowy, w tym zakresie popełnił błąd w ustaleniach faktycznych albo w odniesieniu do naruszenia prawa materialnego. Jednocześnie trzeba wskazać, że obraza prawa materialnego ma miejsce wtedy, gdy stan faktyczny został w orzeczeniu prawidłowo ustalony, a nie zastosowano do niego właściwego przepisu prawa materialnego, a także w sytuacji niezastosowania określonego przepisu, gdy jego zastosowanie było obowiązkowe.

Natomiast nie zachodzi taka obraza, kiedy wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest wynikiem błędnych ustaleń przyjętych za jego podstawę lub naruszenia przepisów prawa procesowego. W konsekwencji, zarzut błędu w ustaleniach faktycznych może być uznany za trafny jedynie wówczas, gdy skarżący wykaże, iż rozstrzygnięcie Sądu nie uwzględnia całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego, bądź, że ocena poszczególnych dowodów sprzeczna jest z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego, czy też wskazaniami wiedzy. Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych nie może jednak sprowadzać się tylko do polemiki ze stanowiskiem sądu wyrażonym w uzasadnieniu wyroku i prezentowania odmiennej subiektywnej oceny dowodów. Sama możliwość przeciwstawienia

ustaleniom sądu orzekającego odmiennego poglądu nie może prowadzić do wniosku o dokonaniu przez sąd błędu w ustaleniach faktycznych (vide: wyrok SN z 11 kwietnia 2017 r., Prok. i Pr.- wkł. 2017/6/21).				
Wniosek				
O zmianę i uniewinnianie oskarżonego od zarzutu z art. 189§3 k.k. w zw. z art. 158§1 k.k. w zw. art. 11§2 k.k.	# zasadny  # częściowo zasadny  # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Z uwagi na niezasadność zarzutu.				
3.7.	rażąca niewspółmierność orzeczonej przez Sąd I instancji kary wobec oskarżonego poprzez wymierzenie mu kary łącznej w wymiarze (...)((...)) lat i (...)((...)) miesięcy pozbawienia wolności i nawiązki	# zasadny  # częściowo zasadny  # niezasadny		

w wysokości (...) zł  
będących wynikiem  
niedopatrzenia  
dopatrzenia się  
przez Sąd żadnych  
okoliczności  
łagodzących  
okoliczności  
łagodzących  
pomimo tego, iż  
takie na gruncie  
niniejszej sprawy  
istnieją chociażby  
w postaci samego  
przebiegu zdarzenia,  
przy równoczesnym  
nadaniu  
nadmiernego  
znaczenia  
czynnikom  
obciążającym  
związanym z osobą  
oskarżonego, m.in.  
w postaci uprzedniej  
karalności, w  
konsekwencji czego  
Sąd I instancji  
wymierzył  
oskarżonemu karę  
rażąco surową,  
przekraczającą  
stopień winy  
oskarżonego, nie  
spełniającą zarówno  
celów  
zapobiegawczych,  
jak i  
wychowawczych  
wobec oskarżonego,  
ani też potrzeb w  
zakresie  
kształtowania  
świadomości  
prawnej  
społeczeństwa i  
która to kara  
jawi się obiektywnie  
jako rażąco surowa,  
niesprawiedliwa, co  
prowadzi wprost



	do wniosku, że orzeczona wobec oskarżonego kara nie daje się pogodzić z poczuciem sprawiedliwości społecznej.			
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Kary jednostkowe oraz kara łączną orzeczone względem oskarżonego są właściwe, surowe, ale z pewnością nie ma ona znamion rażącej niewspółmierności [art. 438 pkt 4 k.p.k.], co musiałoby zaistnieć aby doszło do stosownej korekty w tym zakresie. Na kary składały się okoliczności przestępstw, ich sposób popełnienia, skutki, liczna karalność oskarżonego [niebagatelna, nietuzinkowa, zatrważającą pod względem ilości i różnorodności przypisanych przestępstw], co świadczy o jego skrajnej demoralizacji, działaniu z pobudek zaskakujących i przerażających, że				

mogły one być motywem jego udziału względem osoby, z którą łączyły go relacje osobiste.

Kwota zadośćuczynienia jest właściwie ukształtowana mając na względzie charakter i intensywność obrażeń doznanych przez pokrzywdzoną, który z pewnością z powodu zdarzenia doznał dotkliwych cierpień fizycznych ale także głębokich cierpień psychicznych związanych z poczuciem realnego i obiektywnego zagrożenia zdrowia a nawet życia, w konsekwencji na długi czas zburzyło ono jej poczucie osobistego bezpieczeństwa do czego ma absolutne niezbywane prawo.

Kwota zasądzzonego zadośćuczynienia nie jest wygórowana, a jednocześnie jej wysokość nie ma żadnego związku z sytuacją materialną, rodzinną oraz możliwościami zarobkowymi oskarżonego, co słusznie podkreślono.

Wniosek			
O wymiarzenie kar łagodniejszych.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Z uwagi na niezasadność zarzutu.			
3.8.	<b>APELACJA obrońcy osk. (...)</b>  co do p. 6 wyroku - rażąca niewspółmierność (surowość) orzeczonej kary	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Kary jednostkowe pozbawienia wolności oraz kara łączna pozbawienia wolności, orzeczone na właściwym pułapie i nie rażą swoją surowością, adekwatne do oceny stopnia społecznej szkodliwości poszczególnych przypisanych oskarżonemu			

<p>przestępstw. Sąd I instancji uwzględnił wszelkie okoliczności, który należy brać pod uwagę przy wymiarze kary. Słusznie zastosował zasadę w zasadzie absorpcji przy kształtowaniu kary łącznej.</p> <p>Co do wysokości zadośćuczynienia wypowiedziano się wcześniej i te uwagi są w pełni aktualne.</p>				
Wniosek				
Złagodzenie wymiaru kary	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Z uwagi na niezasadność zarzutu.				
3.9.	co do p. 7 wyroku : - mającą wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów postępowania (art. 7 kpk), polegającą na dokonaniu błędnej, sprzecznej z zasadą obiektywizmu, oceny dowodów,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

	<p>prowadzącej do błędnych ustaleń faktycznych,</p> <p>- obrazę przepisu prawa materialnego (art. 245 kk), polegającą na błędnym zastosowaniu tego przepisu do działania oskarżonego zarzuconego mu w p. III aktu oskarżenia,</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut ogólny bez jakiegokolwiek wnikliwości, nie ma żadnych argumentów mogących skutecznie podważyć sposób przeprowadzonych przez sąd I instancji dowodów, ich oceny i prowadzących do przedstawionych ustaleń faktycznych. Aktywność oskarżonego nie ma znaczenia o tyle, że z pozostałymi oskarżonymi działał wspólnie i w porozumieniu, a więc akceptował zachowania innych współoskarżonych, przy czym już z jego wyjaśnień wynika, że jego zachowanie</p>				

nie było wyłącznie bierne i co najwyżej swoją obecnością miał przyczynić się do pokonania ewentualnego oporu ze strony pokrzywdzonej lub potęgować u niej poczucie paraliżującego ją strachu.

Pozostają aktualne uwagi odnoszące się do apelacji obrońcy oskarżonego R. M. (1), zaprezentowane wcześniej.

Słusznie uznano, że oskarżony wyczerpał znamiona art. 245 k.k. albowiem tych zachowaniem godził w inne dobro chronione prawem, to zachowanie dało się wyszczególnić w paśmie zdarzeń i miało charakter zindywidualizowany. Kontekst sytuacyjny wypowiedzianych słów, że „będzie jeszcze gorzej” w przypadku powiadomienia organów ścigania jest czytelny i jednoznaczny i stanowi pełny surogat definicji [znamienia] groźby karalnej.

Pokrzywdzona została dotkliwie pobita, upokorzona, a więc obiektywizując tę

<p>kwestię musiała odebrać te słowa jako groźbę co najmniej pobicia jeżeli zawiadomi policję. Te stan fizyczny i psychiczny u niej widać kiedy początkowo relacjonowała zdarzenia chaotycznie, nie ujawniając w pełnym zakresie personalnego udziału oskarżonych, co powieliła rozmawiając ze swoimi krewnymi, do których natychmiast udała się po pomoc po odzyskaniu wolności. Judykat innego sądu nie wiąże w przedmiotowej sprawie.</p> <p>Co do kar i kwoty zadośćuczynienia wypowiedziano się wcześniej i te uwagi pozostają aktualne.</p>			
Wniosek			
O uniewinnienie od zarzutu z art. 245 k.k.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo			

zasadny albo niezasadny.			
Z uwagi na niezasadność zarzutu.			
3.10.	co do p. 8 wyroku - obrazę przepisu art. 85 § 1 kk, polegającą na wymierzeniu oskarżonemu kary łącznej pomimo faktu, iż popełnił on tylko jedno przestępstwo,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Z uwagi na słusznie przyjęcie odpowiedzialności oskarżonego za przestępstwo z art. 245 k.k. nie doszło do naruszenia prawa materialnego w tym zakresie.			
Wniosek			
O uchylenie rozstrzygnięcia w zakresie orzeczenia kary łącznej.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			



Z uwagi na niezasadność zarzutu.				
3.11.	co do p. 13 wyroku - obrazę przepisu prawa materialnego - art. 46 § 1 kk przez uznanie, że kwota 30.000 zł zasądzona solidarnie od wszystkich oskarżonych na rzecz pokrzywdzonej tytułem zadośćuczynienia jest odpowiednia.	# zasadny  # częściowo zasadny  # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Wysokość kwoty zadośćuczynienia słusznie umotywowana przez sąd I instancji, zwłaszcza mając na względzie ilość, charakter odniesionych obrażeń fizycznych przez pokrzywdzoną oraz dolegliwości natury psychicznej, godzącej w jej godność oraz poczucie bezpieczeństwa, które oskarżeni z pewnością zaburzyli i oby nie w sposób trwałe.  Sytuacja materialna i zdolności				

zarobkowe oskarżonych nie mają wpływu na wysokość zasądzonej kwoty z powyższego tytułu, nawet mając na względzie, że ich sytuacja materialna uległa pogorszeniu w związku z prowadzonym postępowaniem karnym.			
Wniosek			
O obniżenie zadośćuczynienia do 10.000 zł	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Z uwagi na niezasadność zarzutu.			
3.12.	<b>APELACJA obrońcy osk. M. S.</b>  1) błąd w ustaleniach faktycznych mający istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia poprzez bezpodstawne przyjęcie, że:  a) między oskarżonymi istniało	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

porozumienie  
obejmujące swym  
zakresem uderzenie  
pokrzywdzonej A. K.  
kijem bejsbolowym,  
przypalenie przy  
pomocy  
dezodorantu,  
wrzucenie do stawu,  
nakazanie się  
rozebrać do naga  
pokrzywdzonej,  
związanie rak  
pokrzywdzonej

b) pokrzywdzona  
A. K. wyjechała za  
granicę na stałe bądź  
długotrwale,

c) oskarżony K. S.  
niemal za wszelką  
cenę starał się  
pominąć udział w  
całym zdarzeniu M.  
S., nawet kosztem  
dodatkowego  
obciążenia samego  
siebie,

d) oskarżona M.  
S. działa wspólnie  
i w porozumieniu  
z oskarżonym K.  
S. oraz R. M. (2)  
w celu pozbawienia  
wolności ze  
szczególnym  
udręczeniem A. K.,

e) pokrzywdzona  
w wyniku działania  
oskarżonej M. S.  
oraz pozostałych  
oskarżonych  
odniosła szkodę w  
wysokości (...) zł,

f) pokrzywdzona  
obawia się  
oskarżonych oraz

	<p>cierpi na stres pourazowy,</p> <p>g) oskarżona M. S. nie przeprosiła szczerze pokrzywdzonej, a udzielenie jej podstawowej pomocy medycznej oraz wyrażenie zgody aby pokrzywdzona pozostała u niej w domu miało na celu jedynie ukrycie przestępstwa,</p> <p>h) postępowanie oskarżonych łączyło się ze szczególnym udrczeniem pokrzywdzonej</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Specyfika działań podjętych w ramach współsprawstwa polega na tym, że określonych czynności wykonawczych nie musi wykonywać każdy ze współdziałających, ale musi te zindywidualizowane działania akceptować w sposób jasny [choćby zwerbalizowany] albo konkludentnej, co najczęściej ma</p>				

miejsce. Ta akceptacja z reguły uzewnętrznia się określonym zachowaniem, które sprowadza się do zgody na określone zachowanie poprzez dalsze uczestniczenie w określonych zdarzeniach, z czym mamy do czynienia. W konsekwencji użycie kija bejsbolowego było akceptowane przez wszystkich oskarżonych.

Kwestia czy pokrzywdzona wyjechała za granicę nie ma znaczenia dla sprawy, ani dla poczynionych ustaleń faktycznych, ani nawet dla przesądzenia czy można było ją bezpośrednio przesłuchać przed sądem, co wykluczył biegły psycholog, z uwagi na negatywne dolegliwości psychiczne [stres pourazowy].

Relacje oskarżonego K. S. właściwie oceniono i w konsekwencji trzeba uznać, że ustalenia faktyczne, w tym oparte na jego wypowiedziach są posłuszne, a refleksja sądu I instancji,

że „oskarżony za wszelką cenę starał się pominąć udział w całym zdarzeniu M. S., nawet kosztem dodatkowego obciążenia samego siebie” nie odnosi się do ustaleń faktycznych, a do oceny postawy oskarżonego zaprezentowanej na rozprawie, a więc ten zarzut wręcz jest nielogiczny.

Kwestia działania wspólnie i w porozumieniu tej oskarżonej z pozostałymi oskarżonymi została wcześniej wyjaśniona, we fragmentach dotyczących uprzednio omówionych apelacji.

Pokrzywdzona nie odniosła szkody materialnej, a uszczerbek niematerialny, wywołany odniesionymi obrażeniami oraz negatywnymi dolegliwościami natury psychicznej, a więc odnoszenie się do wysokości zasądzonej kwoty jest bezprzedmiotowe, przy czym sąd jej wysokość poprawnie umotywowwał.

Biegły na rozprawie (...) r. [k. 1345- 1352] wyjaśnił wnikliwie i obszernie dlaczego u pokrzywdzonej wystąpił stres pourazowy, co nie dziwi skoro wiemy przez co przeszła pokrzywdzona, a jak podpowiada doświadczenie życiowe [zdrowy rozsądek] nie dziwi, że te dolegliwości u niej stwierdzono, co implikuje stan obawy przed oskarżonymi. Tym samym stanowisko sądu I instancji, który odczytał zeznania pokrzywdzonej jest w pełni słuszne, a tym bardziej, że pokrzywdzona ówczasie przebywała poza Polską, na co wskazały notatki urzędowe [k. 1336-1337].

Oskarżona przeprosiła pokrzywdzona w sposób fasadowy, „jeśli zrobiła jej coś niestosownego” – takie stanowisko jest realnie i obiektywnie dalekie od szczerości.

Co do kwestii szczególnego okrucieństwa sąd wypowiedział się

wcześniej i pozostaje to w pełni aktualne.			
Wniosek			
O zmianę i uniewinnianie oskarżonej.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Z uwagi na niezasadność zarzutu.			
3.13.	obraza prawa materialnego, to jest:  art. 189 § 3 k.k. poprzez błędną jego wykładnię i przypisanie oskarżonej czynu zabronionego polegającego na pozbawieniu pokrzywdzonej A. K. wolności ze szczególnym udręczeniem.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Już konstrukcja apelacji zarzucającej naruszenie prawa			



materialnego, z  
jednoczesnym  
kwestionowanie  
poczynionych  
ustaleń faktycznych,  
świadczy o  
wewnętrznej  
sprzeczności i braku  
przygotowania  
apelacji na dobrym  
poziomie  
merytorycznym  
albowiem te dwie  
kwestie wykluczają  
się wzajemnie.

Przeprowadzone  
dowody i ich  
właściwa ocena  
doprowadziła do  
ustaleń faktycznych  
wskazujących w  
sposób obiektywny  
i klarowny, że  
pokrzywdzoną  
pozbawiono  
wolności ze  
szczególnym  
udręczeniem, o  
czym wcześniej  
wypowiadano się.  
Użyte środki i ich  
różnorodność oraz  
natężenie  
jednoznacznie  
wskazują, że do  
pozbawienia  
wolności ofiary  
użyto działań i  
przedmiotów, które  
nie musiały być  
zastosowane aby  
pozbawienia  
wolności było  
skuteczne, a  
posłużenie się takimi  
działaniami i  
środkami  
determinowało  
przyjęcie

szczególnego udręczenia.				
Wniosek				
O zmianę i uniewinnienie	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Z uwagi na niezasadność zarzutu.				
3.14.	<p>obraza przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia:</p> <p>a) art. 4 k.p.k., 7 k.p.k., 92 k.p.k. i 410 k.p.k. polegającą na pominięciu przez Sąd przy ustalaniu i ocenie stanu faktycznego istotnych okoliczności, a w szczególności zeznań świadka D. G. (1), który wskazywał, że oskarżona była spokojna ;</p> <p>b) art. 391 § 1 k.p.k. w zw. z art. 5 k.p.k., art. 45 Konstytucji RP i art. 6 Konwencji o ochronie praw</p>	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

	<p>człowieka i podstawowych wolności</p> <p>poprzez bezpodstawne odstąpienie od bezpośredniego przesłuchania pokrzywdzonej i poprzestanie na odczytaniu jej zeznań</p> <p>c) art. 170 § 1 pkt 4 k.p.k. poprzez bezpodstawne przyjęcie, że nie jest możliwe do przeprowadzenia przesłuchanie świadka K. G. i A. W. (1)</p> <p>d) art. 170 § 1 pkt 2 k.p.k. poprzez błędne przyjęcie, że wniosek dowodowy obrońcy oskarżonego R. M. (1) o ustalenie danych funkcjonariuszy policji konwojujących oskarżonego K. S. i ich przesłuchanie w charakterze świadków dotyczy okoliczności które nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy i w konsekwencji jego oddalenie.</p>			
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo				

zasadny albo niezasadny		
<p>Sąd I instancji nie pominął zeznań D. G. (2), wypowiedział się o jego supozycjach we fragmencie 2.2.1. i odpowiednio je ocenił.</p> <p>Co do braku bezpośredniego przesłuchania pokrzywdzonej wypowiedziano się wcześniej, co pozostaje aktualne, a proces przeprowadzony przed sądem I instancji nie naruszył żadnych standardów procesowych, konstytucyjnych lub konwencyjnych.</p> <p>Co do braku bezpośredniego przesłuchania świadków K. G. oraz A. W. (2) wypowiedziano się wcześniej, co pozostaje aktualne.</p> <p>Co do kwestii konieczności przesłuchania policjantów konwojujących oskarżonego K. S. wypowiedziano się wcześniej, co pozostaje aktualne.</p>		
Wniosek		

<p>O zmianę i uniewinnienie ewentualnie o uchylene zaskarzonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z uwagi na niezasadność zarzutu. Wniosek o wydanie wyroku kasatoryjnego zupełnie niezrozumiały albowiem w przedmiotowej sprawie nie mamy do czynienia z bezwzględną przesłanką odwoławczą [art. 439 k.p.k.], przewód sądowy został przeprowadzony w całości oraz nie naruszono zakazu ne peius [art. 454 k.p.k.].</p>			
<p>3.15.</p>	<p>rażąca niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonej M. S. poprzez orzeczenie zbyt surowej kary, co skutkuje tym, że jej dolegliwość znacznie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>przekracza stopień winy oskarżonej oraz nieuwzględnieniu w pełni okoliczności udzielenia przez oskarżoną pomocy medycznej pokrzywdzonej oraz przeprosin.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Orzeczona kara wobec oskarżonej jest surowa ale nie można mówić, że razi swoją surowością, przy jej ferowaniu wzięto pod uwagę wszelkie okoliczności, o których mowa w art. 53 k.k.</p> <p>Bez wątpienia gdyby oskarżona chciała pomóc pokrzywdzonej wezwałaby pogotowie, a nie ograniczyła się do prostych czynności, włącznie z zadeklarowaniem pozostania w jej mieszkaniu.</p> <p>Kwota zadośćuczynienia właściwe ukształtowana, co poprawnie umotywowano, o czym także wcześniej wzmiankowano.</p>				

Co do kwestii kar oraz kwoty zadośćuczynienia wypowiedziano się we wcześniejszych fragmentach tego dokumentu i uwagi te pozostają w pełni aktualne, tym bardziej, że odnoszą się do wszystkich oskarżonych.			
Wniosek			
O obniżenie kary i kwoty zadośćuczynienia.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Z uwagi na niezasadność zarzutu.			
4. <b>OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</b>			
4.1.			
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności			
5. <b>ROZSTRZYGNĘCIE</b>			

<b>SĄDU ODWOŁAWCZEGO</b>	
<b>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</b>	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Co do zasady w zakresie odpowiedzialności karnej wszystkich oskarżonych za zarzucane im czyny rozstrzygnięcie jest słuszne i nie ma żadnych powodów aby w tym zakresie sąd II instancji ingerował.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Z uwagi na niezasadność zarzutów.	
<b>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</b>	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Co do kosztów wydatków poniesionych przez obrońcę jednego z oskarżonych.	



Zwięźle o powodach zmiany			
Wykazano te wydatki.			
<b>1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</b>			
<b>1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</b>			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			

5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. <b>Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</b>			
1.10. <b>Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</b>			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
<b>6. Koszty Procesu</b>			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
3 i 4	Z uwagi na konieczność odbycia kar pozbawienia wolności zwolniono oskarżonych z kosztów procesu [art. 624§1 k.p.k., art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych], zasądzone stosowne wynagrodzenie dla obrońców z urzędu i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego		

	<p>działającego również z urzędu- na podstawie art. 16 ust. 2 i 3 oraz art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2020 r., poz. 1651 ze zm.) w zw. z § 2 pkt 1, §4 ust. 1, §17 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2019 r., poz. 18).</p>
<b>7. PODPIS</b>	
P. G. G. N. H. K.	

<b>1.11. Granice zaskarżenia</b>	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	Obrońcy oskarżonego R. M. (1)
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	W całości wyroku Sądu Okręgowego w P., Wydział III Karny z dnia (...) r., w sprawie o sygn. akt (...)

<b>0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</b>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<b>0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty</b>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<b>0.1.1.4. Wnioski</b>		
#	uchylenie	# zmiana

1.12. <b>Granice zaskarżenia</b>	
Kolejny numer załącznika	2
Podmiot wnoszący apelację	Obrońcy oskarżonego K. S.
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia (...) r. w części, a mianowicie w pkt 6, 7, 8 i 13.
<b>0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</b>	
# na korzyść	# w całości

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<b>0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty</b>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
<b>0.1.1.4. Wnioski</b>			
#	uchylenie	#	zmiana

1.13. <b>Granice zaskarżenia</b>			
Kolejny numer załącznika	3		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońcy oskarżonej M. S.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Okręgowego w P.z dnia (...) r. w całości dotyczącej oskarżonej M. S. tj. w punkcie 11, 12,13		
<b>0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</b>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<b>0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty</b>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	



	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<b>0.1.1.4. Wnioski</b>		
#	uchylenie	# zmiana